

G A Z E T A

U R Z Ę D O W A

STAROSTWA KONSTANTYNOWSKIEGO.

Wychodzi raz - - - - -
- - - - - w tygodniu.

Redakcja i administracja przy
Starostwie w Janowie Podlaskim.

PRENUMERATA:

Rocznie 24 Mk.
Kwartalnie 6 .

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz drobnego druku, lub jego
miejsce po tekście 1 Mk.

T R E Ś Ć N U M E R U:

DZIAŁ URZĘDOWY:

111. Rozporządzenie w sprawie dodatkowej aprowizacji robotniczej.

112. Instrukcja dla Powiatowych (miejskich) Komisji Aprowizacyjnych.

113. Protokół posiedzenia Sejmiku Powiatowego.

Dział Urzędowy.

111.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie dodatkowej aprowizacji robotniczej.

W celu ujednostajnienia dodatkowej aprowizacji robotniczej, wydaje się niniejsze rozporządzenie.

Art. 1.

Z dodatkowej aprowizacji robotniczej korzystają wszyscy pracownicy niżej wyszczególnionych kategorii:

a) Pracujący w zakładach przemysłowych, za wyjątkiem:

1) Zakładów zatrudniających poniżej 5 robotn.

2) Zakładów, w których robotnicy normalnie otrzymują deputaty żywnościowe (np. młyny, piekarnie i t. d.).

3) Zakładów, które są składową częścią gospodarstwa, produkującego ziemiopłody.

b) Pracujący w zakładach użyteczności publicznej (gazownie, elektrownie, wodociągi i t. d.).

c) Pracujący na robotach publicznych, o ile rekrutują się oni z zarejestrowanych bezrobotnych, niezależnie od tego, czy roboty są organizowane przez powiaty, miasta, czy też są powierzane instytucjom społecznym lub prywatnym przedsiębiorstwom.

d) Stali pracownicy państwowych kolei żelaznych i prywatnych kolejek żelaznych, stali pracownicy poczt i telegrafów oraz telefonów, stali pracownicy żeglugi państwowej i pracownicy warsztatów państwowych Sekcji Dróg Wodnych Ministerstwa Robót Publicznych.

UWAGA. Pracownicy biur centralnych Ministerstwa Kolei Żelaznych, Poczt i Telegrafów oraz Robót Publicznych do dodatkowych norm dla robotników nie mają prawa.

e) Pracownicy zarządów miejskich i powiatowych, o ile nie są producentami.

f) Pracownicy, zatrudnieni przy robotach, wykonywanych przez organy państwowe i komunalne lub na zamówienie organów państwowych i Komunalnych, przez czas trwania tych robót.

UWAGA. Dodatkowa aprowizacja pracowników górniczych i hutniczych, zaliczonych do tej kategorii przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, w porozumieniu z Ministerstwem Aprowizacji, jest normowana specjalnymi przepisami.

Art. 2.

Pracownicy grup: A. B. i F. są zaliczeni do kategorii otrzymujących dodatkowe normy żywnościowe przez Powiatowe Komisje Kwalifikacyjne.

UWAGA: W miastach wydzielonych z powiatów obowiązki te spełniają Miejskie Komisje Kwalifikacyjne.

Art. 3.

Powiatowa Komisja Kwalifikacyjna składa się z:

1. Przewodniczącego Powiatowej Komisji Aprowizacyjnej.

2. Powiatowego Referenta Aprowizacyjnego.

3. Przedstawiciela Ministerstwa Pracy.

4. Przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, delegowanych przez te Ministerstwa.

5. Przedstawiciela Powiatowej Komisji Aprowizacyjnej.

6. 1—2 robotników } powołanych przez

7. 1—2 przemyslowców } Pow. Kom. Apr.

UWAGA. W miejskich Komisjach Kwalifikacyjnych przewodniczy Prezydent miasta lub wyznaczony przez niego zastępca, a Ministerstwo Aprowizacji reprezentuje przedstawiciel tego Ministerstwa przy Magistracie. Członków Komisji—robotników i przemyslowców powołuje Miejska Komisja Aprowizacyjna.

Art. 4.

Orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej są bezapelacyjne do Ministerstwa Aprowizacji. Ministerstwo Aprowizacji posiada w stosunku do tych orzeczeń prawa weta i może nakazać powtórne zbadanie sprawy.

Art. 5.

Dodatkowe normy żywnościowe robotnicze, wynoszą na miesiąc:

1. Mąki—6 kg. lub odpowiednią ilość chleba.

2. Kaszy—0,6 kg.

3. Cukru—0,6 kg.

UWAGA. Dodatkowe normy żywnościowe przysługują samym tylko pracownikom, a nie ich rodzinom.

Art. 6.

Pracownicy, uprawnieni do korzystania z dodatkowej aprowizacji, otrzymują karty żywnościowe na dodatkowe normy od Powiatowej Komisji Aprowizacyjnej za pośrednictwem zarządów zakładów, w których pracują. Podstawą do wydawania kart aprowizacyjnych jest imienna lista płacy każdego zakładu.

Art. 7.

Na podstawie otrzymanej dodatkowej karty żywnościowej pracownicy nabywają wskazane w art. 5 niniejszego rozporządzenia artykuły wraz z produktami, wydawanymi na podstawie ogólnych kart żywnościowych, w kooperatywach, grupujących tych pracowników, względnie w braku kooperatyw, w składnicach i sklepach miejskich, gminnych, powiatowych i t. p.

UWAGA. W miejscowościach, gdzie nie ma organizacji zaopatrywania, pracownicy otrzymują należne im artykuły od Powiatowej Komisji Aprowizacyjnej zbiorowo za pośrednictwem wybranych przez nich delegatów.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać od dnia 1 października r. b. Jednakże dodatkowe normy cukru wydawane będą dopiero od 1 grudnia r. b.

Wszyscy wyliczeni w niniejszym rozporządzeniu, którzy korzystają już z dodatkowej aprowizacji, otrzymają w październiku dodatkowe normy, ustalone w art. 5 tego rozporządzenia, z wyjątkiem cukru.

Ci, którzy na zasadzie tego rozporządzenia mogą korzystać z dodatkowej aprowizacji, lecz nie korzystają z niej dotychczas, otrzymywać będą dodatkowe normy żywnościowe po wciągnięciu ich do odnośnego rejestru przez Powiatowe Komisje Kwalifikacyjne, zgodnie z przepisami instrukcji wykonawczej do tego rozporządzenia.

Kierownik Ministerstwa Aprowizacji

(—) *Oskar Sobański.*

Warszawa, 8 października 1919 r.

Powyższe podaję do wiadomości

Starosta Konstantynowski (—) *J. Święicki.*

112.

INSTRUKCJA

dla powiatowych (miejskich) Komisji Aprowizacyjnych.

Na zasadzie art. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 (Dziennik Praw № 64, poz. 381), zarządza się co następuje:

§ 1. Powiatowa (miejska) Komisja Aprowizacyjna kieruje całokształtem spraw aprowizacyjnych w obrębie powiatu (miasta) w myśl art. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 roku.

§ 2. Bezpośredni zadaniem powiatowej (miejskiej) Komisji Aprowizacyjnej jest:

a) regulowanie wyżywienia ludności miejskiej i bezrolnej w granicach normy przez Ministerstwo Aprowizacji ustalonej, racjonowanie przetworów zboża, udzielanie zezwoleń na przewóz zboża i przetworów zbożowych w granicach powiatu (względnie miasta) i udzielanie spożywcóm zezwoleń na zakup drobnych ilości zboża na własne potrzeby wprost u wytwórców, udzielanie zezwoleń na zakup zboża na nasiewy;

b) kontrola organizacji, upoważnionych do handlu zbożem i przetworami zbożowymi, tudzież oznaczenie cen tych przetworów, chleba i innych artykułów spożywczych według norm, przez Ministerstwo Aprowizacji ustalonych;

c) nadzór za rozdziałem artykułów pierwszej potrzeby i środków potrzebnych dla produkcji rolnej pomiędzy rolników.

§ 3. Powiatowa (miejska) Komisja Aprowizacyjna obowiązana jest w swej działalności stosować się ściśle do niniejszej instrukcji i wskazówek Ministerstwa Aprowizacji, względnie Starosty, wydanych na zasadzie obowiązujących przepisów, i współdziałać wogóle w wykonaniu wszelkich rozporządzeń przez Ministerstwo Aprowizacji wydanych.

§ 4. W skład powiatowej (miejskiej) Komisji Aprowizacyjnej wchodzi:

1) Starosta (względnie Prezydent), jako przewodniczący (wrazie przeszkody—ich zastępcy);

2) Referent Aprowizacyjny;

3) 4—8 członków i tylu z zastępców, wybranych w powiatach, względnie miastach, przez Sejmik, względnie Radę Miejską.

Uwaga. Przy powoływaniu Komisji przez Sejmik należy przestrzegać zasady, aby połowę członków Komisji stanowili producenci, zarówno przedstawiciele większej jak i mniejszej własności, a drugą połowę—spożywczy.

§ 5. Posiedzenie Powiatowej (miejskiej) Komisji Aprowizacyjnej zwołuje jej przewodniczący z własnej inicjatywy, lub na żądanie co najmniej jednej czwartej ogólnej ilości członków. Zwyczajne posiedzenia Komisji odbywają się nierazdziej,

jak raz na miesiąc. Dla prawomocności posiedzeń konieczna jest obecność przynajmniej połowy członków, oprócz przewodniczącego. O terminie zwyczajnych zebrań powiatowej (miejskiej) Komisji Aprowizacyjnej, członkowie jej powinni być zaawiadomieni na trzy dni przed zebraniem, o terminie zebrań nadzwyczajnych — przynajmniej na 12 godzin przed zebraniem.

§ 6. Uchwały Komisji Aprowizacyjnej zapadają zwykłą większością głosów. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu, tylko wraz z równocześnie głosów, głos przewodniczącego przeważa.

§ 7. Członkowie Komisji Aprowizacyjnej są honorowi, jednakowoż mogą oni pobierać diety według norm, ustalonych przez Sejmik (Radę Miejską).

§ 8. Członek Komisji Aprowizacyjnej winien zawiadomić przewodniczącego w wypadku niemożności przybycia na posiedzenie, podając powody. Jednocześnie winien zawiadomić o tem swego zastępcę, wzywając go do przyjęcia udziału w posiedzeniu. Trzykrotna z rzędu, nieusprawiedliwiona nieobecność na posiedzeniu powoduje utratę mandatu przez członka Komisji, oraz podjęcie przez przewodniczącego właściwych kroków, celem uzupełnienia składu Komisji.

§ 9. Protokoły posiedzeń Komisji Aprowizacyjnej prowadzi Urzędnik Wydziału Powiatowego, względnie Magistratu, wyznaczony przez przewodniczącego Komisji. W ciągu tygodnia po odbyciu posiedzenia, odpis protokołów winien być przesłany Ministerstwu Aprowizacji.

§ 10. Ministerstwo Aprowizacji decyduje w ostatniej instancji w sprawach, określonych w § 2 niniejszej instrukcji. Ogólny nadzór państwowy nad działalnością Komisji Aprowizacyjnej w tej dziedzinie sprawuje, zgodnie z postanowieniem Dekretów Ordynacji Powiatowej i o Samorządzie Miejskim (Dz. Praw № 13 z r. 1919, poz. 140 i 141), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Aprowizacji.

§ 11. Z chwilą objęcia spraw aprowizacyjnych przez Komisję Aprowizacyjną powstała na zasadach niniejszej instrukcji, zostają rozwiązane dotychczasowe Komisje Aprowizacyjne, utworzone na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 marca r. b., oraz okólnika z dnia 26 marca r. b. (Dz. Urzędowy M. S. W. poz. 255 i 272), które winny wszystkie swe akty ewentualnie i majątek, przekazać nowoutworzonym Komisjom Aprowizacyjnym.

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) S. Wojciechowski.

Minister Aprowizacji: (—) w. z. Sobański.

Warszawa, dnia 17 września 1919 r.

Powyższą instrukcję podaję do wiadomości

Starosta Konstantynowski

(—) I. Świątek.

113.

PROTOKÓŁ № IV

POSIEDZENIE SEJMIKU POWIATOWEGO *)

P. Kondracki stawia wniosek aby wstrzymać od dalszych dyskusji nad kierunkiem projektowanej szosy i odłożyć ją do chwili rozpatrzenia następnego punktu porządku dziennego, omawiającego sprawę przeprowadzenia sieci kolejek podjazdowych. Mówca uważa, że po powzięciu rezolucji, co do kierunku tych ostatnich, łatwiej da się pogodzić strony poważnione i ostatecznie zdołamy ustalić kierunek projektowanej szosy.

Sejmik wniosek p. Kondrackiego jednogłośnie przyjmuje.

P. Rosenwerth potwierdza zdanie przedmówcy i również podkreśla, że przy obradach nie można rozdzielać punktu 2 porządku dziennego, omawiającego kierunek nowobudującej się szosy Janów—Konstantynów—Łosice, od punktu 3, poświęconego obradom nad przedmiotem budowy kolejek podjazdowych w powiecie.

Rozpatrzenie tej sprawy doprowadzi zapewne kompromisu pomiędzy stronami walczącymi o kierunek budującej się szosy, proponuje więc, by Sejmik zdecydował się na powzięcie uchwały pozostania przy pierwotnie powziętym kierunku szosy z Janowa na Konstantynów, Kornicę do Łosic i połączenia stacji kolejowej w Platerów za pomocą kolejki z Sarnakami, Konstantynowem i Janowem.

P. Szewczuk popiera wywody przedmówcy.

P. Karski proponuje zastanowić się czy obecne warunki finansowe powiatu pozwolą na budowę kolejki. Zgodziłby się na nią, gdyby korzystanie z kolejki w dowolnym kierunku nie było ograniczonym wyjątkowymi przepisami.

Przewodniczący wyjaśnia, że kolejka buduje się na czas dłuższy, wyjątkowo przepisy obowiązujące mogą zaledwie przez rok bieżący.

Ogół w zasadzie godzi się na projekt p. Rosenwertha, który w dalszym ciągu wyjaśnia sprawę budowy kolejki ze strony formalnej i technicznej. Co do strony formalnej, to trzeba przede wszystkim przeprowadzić studja na terenie powiatu, aby dokładnie zdać sobie sprawę, przez które gminy i miejsca, ze względów potrzeb miejscowych, najwięcej pożądanem jest przeprowadzenie kolejki, następnie trzeba wykonać dokładny, szczegółowy plan zaprojektowanych linii, wraz z obliczeniem kosztów każdej z nich. Plany i kosztorysy trzeba przedstawić Ministerstwu Kolei Żelaznych, które wtedy dopiero wydać może pozwolenie, czyli koncesję na budowę dróg. Ponieważ powiat zniszczony finansowo i ekonomicznie przez okupantów i wojnę, nie będzie mógł podjąć budowy omawianych kolejek własnymi funduszami, przeto,

przewidując to, p. Rosenwerth był w Ministerstwie Robót Publicznych, gdzie dowiedział się, iż Ministerstwo to chętnie udzieli Związkowi Komunalnemu długoterminowej, na lat 20, kilkamiljonowej pożyczki. Pożyczka ta przez pierwsze 5 lat byłaby bezprocentowa, po tym zaś czasie, płaćliby od niej Związek 5% w stosunku rocznym. Po 10 latach pożyczka, byłaby spłacona równymi rocznymi ratami. Kolejki podniosą powiat i ekonomicznie i finansowo, dlatego wzywa obecnych do uchwalenia odpowiedniego wniosku i wybrania dwóch delegatów do pertraktacji ze wspomnianymi wyżej Ministerstwami i zajęcie się sprawami budowy kolejek. Kolejki będą miały dochód, który, należy przypuszczać, pozwoli płaćć długi i procenta. Ministerstwo Kolei Żelaznych budowy linii podjazdowych w powiecie na siebie przyjąć nie może, może tylko po wykonaniu linii, przyjść Związkowi Komunalnemu z pomocą przy eksploatacji przedsiębiorstwa przez wypożyczenie wagonów, parowozów i t. p. Przypuszczalny koszt budowy kilometra linii, uwzględniając obecne ceny materiałów i robotnika, wyniesie około 60000 mk., a ogółem 4.000.000 marek.

Przewodniczący zarządza głosowanie, czy obecni pragną przystąpić do budowy kolejek podjazdowych w powiecie, czy też nie.

Za projektem: budowy oświadczyło się 29 głosów.

Sprawa budowy kolejek przeszła jednogłośnie.

Przewodniczący wzywa obecnych do podania nazwisk kandydatów na delegatów, w liczbie dwóch, którym powierzona ma być sprawa załatwiania spraw formalnych i finansowych, omawianej budowy.

Przedstawiono do stołu przydyjalnego nazwiska następujących kandydatów:

- a) p. Stanisława Rosenwertha,
- b) p. Aleksandra Karskiego,
- c) p. Jana Caraka,
- d) p. Antoniego Kamińskiego.

Przewodniczący zarządza głosowanie:

za p. Rosenwerthem oświadczyło się 25 głosów.

za p. Karskim — 25 głosów.

Wobec tego P.p. Rosenwerth i Karski zostali wybrani jednogłośnie.

Pozostałych dwóch kandydatów balotowaniu nie poddawano.

Delegatów, P.p. Rosenwertha i Karskiego, Sejmik jednogłośnie upoważnił do występowania w imieniu Związku Komunalnego powiatu Konstantynowskiego do wszystkich Ministerjów, w sprawach z budową kolejek, związanych, do zawarcia umowy z odpowiednimi silami technicznymi dla przeprowadzenia studjów, sporządzenia planów i kosztorysów, oraz do zaciągnięcia w Ministerstwie Robót Publicznych na warunkach, o jakich mówił p. Rosenwerth na dzisiejszem posiedzeniu Sejmiku, pożyczki w wysokości niezbędnej do przeprowadzenia całej akcji.

(D. c. n.),

*) patrz № 11 i 12 „Gazety Urzędowej”.